

Sygn. akt I C 1421/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: protokolant sądowy Justyna Sawosz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2018 r. w S. sprawy

z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko M. W. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

sygn. akt I C 1421/18

UZASADNIENIE

Powód E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Funduszu Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł w dniu 9.11.2017 roku pozew przeciwko M. W. (2) o zapłatę kwoty 4.804,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31.01.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że dochodzona pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego w dniu 23.01.2006 roku z (...) Bank Spółką Akcyjną umowy o limit kredytowy nr (...). Na mocy umowy cesji z dnia 24.10.2013 roku (...) Spółka Akcyjna przełała przysługującą mu wierzytelność na rzecz powoda.

Powód powołał się na to, że Bank (...) Spółka Akcyjna połączyła się zgodnie z art. 124 ustawy Prawo bankowe oraz w trybie ustawy Kodeks spółek handlowych z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Wskutek tego połączenia nastąpiło przeniesienie majątku (...) Bank Spółki Akcyjnej jako banku przejmowanego na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej jako banku przejmującego.

Bank (...) Spółka Akcyjna wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki banku przejmowanego i stał się następcą prawnym pod tytułem ogólnym wszystkich wierzytelności łączących się podmiotów.

Pozwany nie zaspokoił wszystkich należności wynikających ze stosunku prawnego.

Powód powołał się na to, że roszczenie wynikające z umowy zawartej przez pozwanego stało się wymagalne dnia 31.01.2012 roku w związku z rozwiązaniem umowy wobec opóźnienia pozwanego.

Powód wskazał, że nabycie przedmiotowej wierzytelności nastąpiło na mocy umowy z dnia 24.10.2013 roku.

Kwota dochodzona pozwem, tj. 4.804,71 zł stanowi należność główną z tytułu niespłaconego kapitału.

W dniu 2.01.2018 roku Sąd Rejonowy w Słupsku wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany M. W. (1) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zwrotu kosztów procesu.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia przyznając, że roszczenie powoda stało się wymagalne dnia 31.01.2012 roku w związku z rozwiązaniem umowy wobec opóźnienia pozwanego. W ocenie pozwanego roszczenie powoda uległo przedawnieniu z dniem 31.01.2015 roku, podczas gdy pozew został złożony z dniem 9.11.2017 roku.

Pozwany zakwestionował również wysokość kwoty dochodzonej pozwem podając, że po cesji wierzytelności z dnia 24.10.2013 roku organ egzekucyjny nadal prowadził egzekucję z wynagrodzenia pozwanego na rzecz cedenta, a umorzenie egzekucji nastąpiło w dniu 2.04.2014 roku.

Pozwany powołał się na to, że nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może powołać się na przerwie biegu przedawnienia roszczeń poprzez podjęcie takich czynności jak złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu czy wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.01.2006 roku została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego w rachunku (...) nr (...) pomiędzy (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W. (zwanym w umowie bankiem) a M. W. (1) (zwanym w umowie kredytobiorcą).

Na mocy tej umowy bank przyznał kredytobiorcy limit kredytowy w rachunku (...) w kwocie 8.000,00 zł na okres od dnia 20.01.2006 roku do dnia 31.01.2007 roku z możliwością przedłużenia umowy na następujące po sobie 12 miesięczne okresy.

(dowód: umowa o przyznanie limitu kredytowego k. 6 - 7)

W dniu 27.09.2012 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiła bankowy tytuł egzekucyjny, w którym stwierdziła istnienie zobowiązania dłużnika M. W. (1) wynikającego z umowy limitu kredytowego z dnia 20.10.2006 roku.

(dowód: odpis bankowego tytułu egzekucyjnego k. 8)

W dniu 15.02.2013 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

(dowód: odpis postanowienia k. 10)

W dniu 29.08.2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku nadał temu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej w W..

(dowód: odpis postanowienia k. 9)

Wierzytelność przysługująca Bankowi (...) w W. z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego w rachunku (...) nr (...) została przelana na rzecz powoda.

(bezsporne)

Pismem z dnia 15.01.2014 roku Bank (...) w W. zawiadomił pozwanego o zmianie wierzyciela podając, że wierzytelność wynikająca z umowy kredytu z dnia 23.01.2006 roku została sprzedana na rzecz powoda.

(dowód: pismo z dnia 15.01.2014 roku k. 17)

Wierzytelność przysługująca bankowi wobec pozwanego z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego w rachunku (...) nr (...) stała się wymagalna dnia 31.01.2012 roku.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było to, że pozwany zawarł umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz to, że wierzytelność wynikająca z tej umowy wobec pozwanego - przysługuje powodowi.

Bezsporna była również data wymagalności roszczenia przysługująca względem powoda z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego, tj. 31.01.2012 roku.

Sporna była kwota dochodzona pozwem.

Ciężar wykazania, że powodowi przysługuje kwota dochodzona pozwem spoczywa zgodnie z przepisem art. 6 k.c. na powodzie. Powód nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Powód nie odniósł się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

Na mocy przepisu art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Zgodnie ze słusznym stanowiskiem Sądu Najwyższego nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).(tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 roku, III CZP 29/16).

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia jest zasadny.

Ponieważ wierzytelność przysługująca wobec pozwanego jest wymagalna od dnia 31.01.2012 roku, pozew z dnia 9.11.2017 roku został złożony w sądzie po upływie trzech lat przewidzianych dla dochodzenia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 118 k.c. powództwo oddalił, o czym orzekł jak w sentencji postanowienia.